Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 445/2002,

annettu 26 päivänä helmikuuta 2002,

Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä

(EYVL L 74, 15.3.2002, s. 1)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Komission asetus (EY) N:o 567/2003, annettu 28 päivänä maaliskuuta 2003	L 82	11	29.3.2003

▼B

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 445/2002,

annettu 26 päivänä helmikuuta 2002,

Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 ([1]) ja erityisesti sen 34, 45 ja 50 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 23 päivänä heinäkuuta 1999 annettuun komission asetukseen (EY) N:o 1750/1999 ([2]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1763/2001 ([3]), on tehty huomattavia muutoksia useaan otteeseen. Kun otetaan lisäksi huomioon ohjelmatyön kahden ensimmäisen vuoden kuluessa saatu kokemus, on syytä tehdä lisätäsmennyksiä, jotka koskevat erityisesti ohjelma-asiakirjojen muutosmenettelyä ja alustavaa kokonaisrahoitustaulukkoa. Selkeyden ja järkevyyden vuoksi asetus (EY) N:o 1750/1999 olisi näin ollen muotoiltava uudelleen.

(2) Asetuksessa (EY) N:o 1257/1999 vahvistetaan EMOTR:n maaseudun kehittämistuelle yhtenäinen oikeudellinen kehys, ja erityisesti sen II osastossa määritellään tukikelpoiset toimenpiteet, niiden tavoitteet ja tukikelpoisuusperusteet. Tätä kehystä sovelletaan maaseudun kehittämistukeen kaikkialla yhteisössä.

(3) Tämän kehyksen täydentämiseksi olisi vahvistettava soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja otettava huomioon asetuksen (EY) N:o 1257/1999 55 artiklan 1 kohdassa kumottujen neuvoston eri asetusten mukaisesti täytäntöönpannuista välineistä saatu kokemus. Näissä säännöissä olisi noudatettava toissijaisuusperiaatetta ja suhteellisuusperiaatetta, mistä syystä ne olisi rajoitettava sääntöihin, jotka ovat tarpeen aiottujen tavoitteiden saavuttamiseksi.

(4) Tukikelpoisuusperusteiden osalta asetuksessa (EY) N:o 1257/1999 säädetään maatiloilla ja jalostuslaitoksissa tehtäviä investointeja sekä nuoria viljelijöitä koskevan tuen kolmesta perusedellytyksestä. Olisi määriteltävä määräaika näiden edellytysten täyttämiseksi, mukaan lukien investointitukea hakevan maatilan taloudellisen elinkelpoisuuden osoittaminen, jonka on perustuttava kyseisen tilan mahdollisuuksien asianmukaiseen arviointiin. Lisäksi tilojen, jotka sijaitsevat merkittävistä rakenteellisista vaikeuksista kärsivillä maaseutualueilla, voi olla vaikeaa täyttää nämä edellytykset. Jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus asettaa pieniä investointeja varten määräaika, johon mennessä kyseiset edellytykset on täytettävä.

(5) Maatilojen ja jalostuslaitosten investointien osalta yhteisön tuen edellytyksenä on, että kyseisille tuotteille on olemassa tavanomaiset markkinat. Olisi vahvistettava yksityiskohtaiset soveltamista koskevat säännöt näiden markkinoiden arvioimiseksi.

([1]) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.
([2]) EYVL L 214, 13.8.1999, s. 31.
([3]) EYVL L 239, 7.9.2001, s. 10.

▼B

(6) Ammatillisen koulutuksen tukea ei saisi laajentaa koskemaan tavanomaista maa- ja metsätalousalan koulutusta.

(7) Varhaiseläketuen edellytysten osalta olisi tarpeen ratkaista erityisongelmat, jotka aiheutuvat tilan luovuttamisesta silloin, kun luopujia on useita tai kun luopuja on vuokraviljelijä.

(8) Epäsuotuisilla alueilla luonnonhaittakorvauksien olisi oltava useiden viljelijöiden yhteisesti käyttämien alojen osalta kunkin viljelijän saatavilla suhteessa kyseisen maan käyttöoikeuksiin.

(9) Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 16 artiklassa säädetään, että viljelijöitä voidaan tukea maksamalla korvauksia kustannuksista ja tulonmenetyksistä, jotka aiheutuvat yhteisön ympäristölainsäädännöstä johtuvien rajoitusten täytäntöönpanosta ympäristörajoitteisilla alueilla. Vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta 12 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/676/ETY ([1]) tavoitteena on vähentää vesien pilaantumista maataloudesta peräisin olevista nitraateista ja estää pilaantumisen leviäminen. Perustamissopimuksen 174 artiklan 2 kohdassa määrätyn saastuttaja maksaa -periaatteen mukaisesti olisi kyseisessä direktiivissä säädettyjen rajoitusten soveltamisesta johtuvat kustannukset ja tulonmenetykset jätettävä korvaamatta ja asetuksen (EY) N:o 1257/1999 16 artiklan soveltamisalan ulkopuolelle.

(10) Maatalouden ympäristötuen osalta voitaisiin määrittelemällä erilaisiin maatalouden ympäristösitoumuksiin liittyvät vähimmäisedellytykset, jotka viljelijöiden on täytettävä, soveltaa maatalouden ympäristötukea tasapainoisesti sen tavoitteiden mukaisesti ja maaseudun kestävää kehitystä edistäen.

(11) Maataloustuotteiden jalostuksen ja markkinoinnin parantamiseen tarkoitettujen investointien valintaperusteet olisi vahvistettava. Saadun kokemuksen mukaan näiden perusteiden olisi perustuttava yleisiin periaatteisiin eikä alakohtaisiin sääntöihin.

(12) Olisi aiheellista poiketa tietyin edellytyksin asetuksen (EY) N:o 1257/1999 28 artiklan 1 kohdan toisesta luetelmakohdasta, jossa jätetään tuen ulkopuolelle kolmansista maista peräisin olevien tuotteiden markkinointiin tai jalostukseen tarkoitetut investoinnit syrjäisimmillä alueilla.

(13) Tietyt metsät, jotka suljetaan metsätalousalan tuen ulkopuolelle asetuksen (EY) N:o 1257/1999 29 artiklan 3 kohdan mukaisesti, olisi määriteltävä paremmin.

(14) Olisi vahvistettava maatalousmaan metsittämiseen myönnettävän tuen ja metsien ekologisen tasapainon säilyttämiseen ja parantamiseen myönnettävien maksujen yksityiskohtaiset edellytykset.

(15) Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 33 artiklan mukaan tukea myönnetään sellaisiin toimenpiteisiin, jotka liittyvät maatilatalouden toimintoihin ja niiden muutokseen sekä maaseudun toimintoihin, jotka eivät kuulu minkään muun maaseudun kehittämistoimenpiteen soveltamisalaan. Koska tämän artiklan soveltamisalaan voi kuulua monenlaisia toimenpiteitä, olisi suotavaa jättää tukeen liittyvien edellytysten määritteleminen ensisijaisesti jäsenvaltioiden tehtäväksi osana ohjelmatyötä.

(16) Olisi vahvistettava useita toimenpiteitä koskevat yhteiset säännöt, joilla varmistetaan erityisesti tavanomaisten hyvien maatalouskäytäntöjen yhteiset vaatimukset silloin, kun ne ovat toimenpiteiden perusteena, sekä pitkäaikaisten sitoumusten riittävä joustavuus, jotta niihin mahdollisesti vaikuttavat tekijät voidaan ottaa huomioon vaarantamatta kuitenkaan eri tukitoimenpiteiden tehokasta toteuttamista.

(17) Maaseudun kehittämistuen rahoittaminen ja yhteisten markkinajärjestelyjen osana annettava rahoitustuki olisi erotettava

([1]) EYVL L 375, 31.12.1991, s. 1.

▼B

selkeästi. Poikkeusten periaatteesta, jonka mukaan yhteisten markkinajärjestelyjen tukijärjestelmien soveltamisalaan kuuluville toimenpiteille ei myönnetä maaseudun kehittämistukea, olisi perustuttava jäsenvaltioiden erityistarpeidensa perusteella avointa hyväksymismenettelyä noudattaen ohjelmissaan esittämiin ehdotuksiin.

(18) Maaseudun kehittämistuen osana maksettavat maksut olisi maksettava täysimääräisinä tuensaajille.

(19) Komission asetuksessa (EY) N:o 1685/2000 ([1]) vahvistetaan rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 ([2]), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1447/2001 ([3]), soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt rakennerahastoista osarahoitettujen toimien ja siten EMOTR:n ohjausosastosta osarahoitettujen toimien menojen tukikelpoisuuden osalta. Yhdenmukaisuuden vuoksi asetuksen (EY) N:o 1685/2000 säännöksiä olisi voitava soveltaa myös EMOTR:n tukiosastosta osarahoitettaviin toimenpiteisiin, jollei asetuksessa (EY) N:o 1257/1999 ja yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1258/1999 ([4]) sekä tässä asetuksessa toisin säädetä.

(20) Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston tukiosastosta maaseudun kehittämistoimenpiteisiin kaudella 2000-2006 maksettavan tuen ohjeellisesta jaosta jäsenvaltioittain 8 päivänä syyskuuta 1999 tehdyssä komission päätöksessä 1999/659/EY ([5]), sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2000/426/EY ([6]), täsmennetään menotyypit, jotka ovat erottamaton osa jäsenvaltioille myönnettäviä varoja. Neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1257/1999 säädettyä maaseudun kehittämistukea koskevista siirtymäsäännöistä 9 päivänä joulukuuta 1999 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 2603/1999 ([7]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2055/2001 ([8]), säädetään lisäksi, että eräisiin ennen 1 päivää tammikuuta 2000 tehtyihin sitoumuksiin liittyvät maksut voidaan tietyin edellytyksin sisällyttää kautta 2000-2006 koskevaan maaseudun kehittämisen ohjelmatyöhön. Sen vuoksi on tarpeen määritellä, mitä komission hyväksymässä ohjelma-asiakirjassa kullekin maaseudun kehittämissuunnitelmalle määriteltävään yhteisön tuen kokonaismäärään sisältyy.

(21) Yhteisen maatalouspolitiikan mukaisia suoran tuen järjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1259/1999 ([9]), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1244/2001 ([10]), 5 artiklassa täsmennetään lisäksi, että ympäristönsuojeluvaatimusten noudattamatta jättämisestä aiheutuvista seuraamuksista ja mukauttamisesta saatavat määrät ovat jäsenvaltioiden käytettävissä yhteisön lisätukena tietyille maaseudun kehittämistoimenpiteille. Olisi määriteltävä, mitä komission hyväksyntä koskee näiden toimenpiteiden yhteydessä.

(22) Olisi laadittava yksityiskohtaiset soveltamista koskevat säännöt maaseudun kehittämissuunnitelmien esittämisestä ja niiden muuttamisesta.

(23) Maaseudun kehittämissuunnitelmien laatimisen helpottamiseksi sekä niiden tarkastelun ja hyväksymisen helpottamiseksi komis-

([1]) EYVL L 193, 29.7.2000, s. 39.
([2]) EYVL L 161, 26.6.1999, s. 1.
([3]) EYVL L 198, 21.7.2001, s. 1.
([4]) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 103.
([5]) EYVL L 259, 6.10.1999, s. 27.
([6]) EYVL L 165, 6.7.2000, s. 33.
([7]) EYVL L 316, 10.12.1999, s. 26.
([8]) EYVL L 277, 20.10.2001, s. 12.
([9]) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 113.
([10]) EYVL L 173, 27.6.2001, s. 1.

▼B

siossa olisi määriteltävä yhteiset säännöt näiden suunnitelmien rakenteesta ja sisällöstä erityisesti asetuksen (EY) N:o 1257/1999 43 artiklan säännösten perusteella.

(24) Maaseudun kehittämisen ohjelma-asiakirjojen muutoksia koskevat edellytykset olisi vahvistettava, jotta komissio voi tutkia tällaiset muutokset tehokkaasti ja nopeasti.

(25) Hallintokomiteamenettelyä olisi sovellettava ainoastaan silloin, kun maaseudun kehittämisen ohjelma-asiakirjoihin tehdään merkittäviä muutoksia. Jäsenvaltioiden olisi päätettävä muista muutoksista ja ilmoitettava niistä komissiolle.

(26) Asetuksessa (EY) N:o 1257/1999 säädettyä EMOTR:n ohjausosaston tukikelpoisten toimenpiteiden soveltamisalaa olisi laajennettava siten, että se kattaisi kaikki maaseudun kehittämisen yhteisöaloitteen ohjelman toteuttamiseksi tarvittavat toimenpiteet.

(27) Olisi annettava yksityiskohtaiset säännökset EMOTR:n tukiosastosta asetuksen (EY) N:o 1257/1999 35 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti rahoitettavien toimenpiteiden rahoituksen suunnittelusta ja rahoitusosuuksista.

(28) Tätä varten jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle säännöllisesti maaseudun kehittämistoimenpiteiden rahoituksen toteutumisesta.

(29) Olisi toteutettava toimenpiteitä, joilla taataan maaseudun kehittämiseen tarkoitettujen määrärahojen tehokas käyttö, ja säädettävä erityisesti siitä, että komissio myöntää maksajavirastoille ensimmäisen ennakon sekä siitä, että varat mukautetaan tarpeiden ja aiempien tulosten mukaan. Investointitukitoimenpiteiden täytäntöönpanon helpottamiseksi olisi myös säädettävä mahdollisuudesta myöntää tietyin edellytyksin ennakoita tietyille tuensaajaryhmille.

(30) Talousarvion kurinalaisuutta koskevia ja erityisesti jäsenvaltioiden puutteellisiin tai virheellisiin ilmoituksiin liittyviä yleisiä sääntöjä olisi sovellettava tässä asetuksessa vahvistettujen erityissääntöjen lisäksi.

(31) Maaseudun kehittämistoimenpiteiden rahoitushallinnon yksityiskohtia olisi säänneltävä asetuksen (EY) N:o 1258/1999 soveltamisasetuksilla.

(32) Seurantaa ja arviointia koskevat menettelyt ja vaatimukset olisi vahvistettava muihin yhteisön tukitoimenpiteisiin ja erityisesti asetuksessa (EY) N:o 1260/1999 säädettyjen rakennerahastoihin sovellettavien periaatteiden mukaan.

(33) Hallinnollisilla säännöksillä olisi voitava parantaa maaseudun kehittämistuen hallinnointia, seurantaa ja valvontaa. Yksinkertaisuuden vuoksi olisi sovellettava mahdollisuuksien mukaan tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevasta yhdennetystä hallinto- ja valvontajärjestelmästä 27 päivänä marraskuuta 1992 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 3508/92 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 495/2001 ([2]), sekä sen soveltamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä, sellaisina kuin niistä säädetään komission asetuksessa (EY) N:o 2419/2001 ([3]), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2550/2001 ([4]).

(34) Olisi säädettävä sekä yhteisön että jäsenvaltioiden tasolla sovellettavasta seuraamusjärjestelmästä.

(35) Maatalouden rakenteiden ja maaseudun kehittämisen komitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

([1]) EYVL L 355, 5.12.1992, s. 1.
([2]) EYVL L 72, 14.3.2001, s. 6.
([3]) EYVL L 327, 12.12.2001, s. 11.
([4]) EYVL L 341, 22.12.2001, s. 105.

▼B

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

MAASEUDUN KEHITTÄMISTOIMENPITEET

1 JAKSO

Maatilainvestoinnit

1 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 5 artiklassa säädettyjen investointitukia koskevien edellytysten on oltava täytettyinä siinä vaiheessa, kun yksittäinen päätös tuen myöntämisestä tehdään.

2. Jos investoinnit tehdään vasta käyttöön otettujen ympäristöä, hygieniaa ja eläinten hyvinvointia koskevien vähimmäisvaatimusten noudattamiseksi, näiden uusien vaatimusten noudattamiseen voidaan myöntää tukea. Tällöin näiden vähimmäisvaatimusten täyttämiselle voidaan säätää määräaika, jos tällainen määräaika on tarpeen vaatimusten noudattamiseen liittyvien erityisongelmien ratkaisemiseksi ja se on kyseisen erityislainsäädännön mukainen.

3. Jos maatilat sijaitsevat maaseutualueilla, joilla on hyvin pienestä tilakoosta johtuvien rakenteellisten vaikeuksien vuoksi erityisen vaikeaa noudattaa asetuksen (EY) N:o 1257/1999 5 artiklassa vahvistettuja edellytyksiä, jäsenvaltiot voivat myöntää tukea kokonaiskustannuksiltaan alle 25 000 euron investointeihin, jotta kyseiset edellytykset voidaan täyttää enintään kolmen vuoden kuluessa tuen myöntämispäivästä.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2002, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 2 kohdan soveltamista.

2 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 6 artiklan soveltamiseksi tavanomaisten markkinoiden olemassaolo on arvioitava asianmukaisella tasolla seuraavilta osin:

a) kyseessä olevat tuotteet;

b) investointityypit;

c) olemassa oleva ja odotettavissa oleva kapasiteetti.

2. Yhteisten markkinajärjestelyjen mukaiset tuotannon tai yhteisön tuen rajoitukset on otettava huomioon.

3. Jos yksittäisten viljelijöiden, tilojen tai jalostuslaitosten tasolla sovelletaan yhteisen markkinajärjestelyn mukaisia tuotannon tai yhteisön tuen rajoituksia, tukea ei myönnetä sellaisille investoinneille, jotka kasvattaisivat tuotantoa näitä rajoituksia suuremmaksi.

3 artikla

1. Jos investoinnin toteuttaa nuori viljelijä, asetuksen (EY) N:o 1257/1999 7 artiklan toisen kohdan toisessa virkkeessä tarkoitettuja enimmäisprosenttiosuuksia tukikelpoisesta investointimäärästä voidaan soveltaa enintään viiden vuoden ajan tilanpidon aloittamisesta.

2. Jäljempänä 4 artiklan 2 kohtaa sovelletaan myös nuorten viljelijöiden toteuttamiin investointeihin enintään viiden vuoden ajan tilanpidon aloittamisesta.

2 JAKSO

Nuorten viljelijöiden aloitustuki

4 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 8 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen, nuorten viljelijöiden tilanpidon aloittamisen helpottamiseksi tarkoitettujen tukien edellytysten on oltava täytettyinä siinä vaiheessa

▼B

kun yksittäinen päätös tuen myöntämisestä tehdään. Tämän asetuksen 5 artiklan 3 kohdassa mainittua tilanpidon aloittamista varten viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2001 jätettyjen hakemusten osalta asetuksen (EY) N:o 1257/1999 8 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa säädetyn ikää koskevan edellytyksen on täytyttävä tilanpidon aloittamishetkellä.

2. Ammattitaitoa ja pätevyyttä, taloudellista elinkelpoisuutta sekä ympäristöön, hygieniaan ja eläinten hyvinvointiin liittyviä vähimmäisvaatimuksia koskevien edellytysten täyttämiseksi voidaan säätää enintään tilanpidon aloittamista seuraavasta kolmen vuoden pituisesta määräajasta, jos mukauttamisaika on tarpeen nuoren viljelijän tilanpidon aloittamisen tai hänen tilansa rakenteellisen mukauttamisen vuoksi.

5 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 8 artiklassa säädettyä tukea koskeva yksittäinen päätös on tehtävä viimeistään kaksitoista kuukautta tilanpidon aloittamisen jälkeen, siten kuin tilanpidon aloittaminen määritellään jäsenvaltioiden voimassa olevassa lainsäädännössä.

2. Jäsenvaltiot voivat tehdä yksittäisen päätöksen tuen myöntämisestä ennen 1 päivää tammikuuta 2002 aloitetulle tilanpidolle, jolle voidaan myöntää tukea yli kaksitoista kuukautta tilanpidon aloittamisen jälkeen komission hyväksymän ohjelma-asiakirjan mukaisesti, viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2002.

3. Jäsenvaltiot voivat tehdä yksittäisen päätöksen tuen myöntämisestä vuosina 1999, 2000 tai 2001 aloitetulle tilanpidolle, jolle ei ole vielä voitu myöntää tukea budjettisyistä tai hallinnollisista syistä, viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2001 tai viimeistään kaksitoista kuukautta tilanpidon aloittamisen jälkeen.

3 JAKSO

Koulutus

6 artikla

Ammatilliseen koulutukseen myönnettävä tuki ei saa koskea kursseja tai harjoittelua, jotka kuuluvat tavalliseen keskiasteen tai ylemmän asteen maa- ja metsätalousalan koulutukseen liittyviin ohjelmiin tai järjestelmiin.

4 JAKSO

Varhaiseläkejärjestelmä

7 artikla

Jos tilasta luopujia on useita, kokonaistuki rajoitetaan määrään, joka voidaan myöntää yhdelle luopujalle.

8 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 11 artiklan 1 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaiselle luopujan muussa kuin kaupallisessa tarkoituksessa jatkamalle maataloustoiminnalle ei voida myöntää yhteisen maatalouspolitiikan mukaisia tukia.

9 artikla

Vuokraviljelijä voi siirtää luovutetun maan sen omistajalle edellyttäen, että vuokrasopimus on päättynyt ja asetuksen (EY) N:o 1257/1999 11 artiklan 2 kohdassa säädetyt kyseistä tilan jatkajaa koskevat vaatimukset täyttyvät.

10 artikla

Luovutetulla maalla voidaan suorittaa uusjakoa koskevia toimenpiteitä tai yksinkertainen palstojen vaihtaminen.

▼B

Tällöin luovutettuun maahan liittyviä edellytyksiä on sovellettava alaan, joka viljelyksellisesti vastaa luopumisen kohteena olleen maan alaa.

Jäsenvaltiot voivat lisäksi säätää luovutetun maan siirtämisestä sellaisen viranomaisen haltuun, joka sitoutuu luovuttamaan sen myöhemmin varhaiseläkkeestä säädetyt edellytykset täyttävälle jatkajalle.

5 JAKSO

Epäsuotuisat alueet ja alueet, joilla on ympäristöön liittyviä rajoitteita

11 artikla

Useiden viljelijöiden yhteisesti eläinten laiduntamiseen käyttämien alojen perusteella voidaan myöntää luonnonhaittakorvausta kullekin alaa käyttävälle viljelijälle suhteessa hänen kyseisen maan käyttöönsä tai käyttöoikeuksiinsa.

12 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 16 artiklassa säädetyllä tuella ei voida korvata kustannuksia ja tulonmenetyksiä, jotka johtuvat direktiiviin 91/676/ETY perustuvista rajoituksista.

6 JAKSO

Maatalouden ympäristötoimenpiteet

13 artikla

Kotieläintuotannon laajaperäistämiseen tai muunlaiseen kotieläinten hoitoon liittyvien sitoumusten on täytettävä vähintään seuraavat edellytykset:

a) laidunmaan hoitoa jatketaan;

b) karja jaetaan maatilan alueelle siten, että ylläpidetään koko rehuntuotannossa olevaa alaa ja vältetään siten sekä liiallinen laiduntaminen että liian vähäinen käyttö;

c) eläintiheys määritellään ottamalla huomioon tilan koko laiduntava karja tai ravinteiden huuhtoutumisen vähentämiseen tähtäävän sitoumuksen osalta kyseisen sitoumuksen kannalta tarkoituksenmukainen karjan määrä tilalla.

14 artikla

1. Tukeen voi kuulua seuraavanlaisia sitoumuksia:

a) sellaisten paikallisten kotieläinrotujen kasvattaminen, jotka ovat peräisin kyseiseltä alueelta ja jotka ovat uhanalaisia kasvatuksesta luopumisen vuoksi;

b) sellaisten kasvien geenivarojen säilyttäminen, jotka ovat luonnostaan sopeutuneet paikallisiin ja alueellisiin olosuhteisiin ja joita uhkaa geneettinen köyhtyminen.

2. Paikallisten rotujen ja kasvien geenivarojen on osaltaan säilytettävä ympäristöä aloilla, joilla sovelletaan 1 kohdassa säädettyä toimenpidettä.

Tukikelpoiset kotieläinlajit sekä kasvatuksesta luopumisen vuoksi uhanalaisten paikallisten rotujen kynnysmäärä määritellään tämän asetuksen liitteessä I olevassa taulukossa.

15 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 24 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa sovellettaessa investointeja pidetään tuottamattomina, jos ne eivät pääsääntöisesti johda merkittävään tilan arvon tai tuottavuuden nettokasvuun.

▼B

16 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 23 artiklan 1 kohdassa säädetty viiden vuoden vähimmäisajan ylittävien maatalouden ympäristösitoumusten kesto on määriteltävä siten, että se ei ylitä niiden ympäristövaikutusten aikaansaamiseen kohtuudella tarvittavaa aikaa. Ne eivät pääsääntöisesti saa kestää yli kymmentä vuotta, lukuun ottamatta erityisiä sitoumuksia, joiden toteuttamisen katsotaan edellyttävän pidempää aikaa.

17 artikla

Erilaisia maatalouden ympäristösitoumuksia voidaan yhdistää toisiinsa, jos sitoumukset ovat toisiaan täydentäviä ja yhteensopivia.

Tällaisen yhdistämisen tapauksessa tuen tasossa on otettava huomioon siitä seuraavat tulonmenetykset ja erityiset yhdistämisestä johtuvat lisäkustannukset.

18 artikla

1. Sitoumuksesta aiheutuvien tulonmenetysten ja lisäkustannusten laskemisen vertailukohtana käytetään toimenpiteen soveltamisalueen tavanomaista hyvää maatalouskäytäntöä.

Maan viljelykäytöstä poistamisesta tai joistakin tietyistä viljelykäytännöistä luopumisesta aiheutuvat taloudelliset seuraukset voidaan ottaa huomioon, jos se voidaan perustella maatalouteen tai ympäristöön liittyvillä olosuhteilla.

2. Maksuja ei saa maksaa tuotantoyksikköä kohti lukuun ottamatta kasvatuksesta luopumisen vuoksi uhanalaisten kotieläinrotujen kasvatuksesta maksettavaa tukea, joka voidaan maksaa eläinyksikköä tai kasvatettavaa eläintä kohti. Jos sitoumuksia mitataan pääsääntöisesti muina kuin pinta-alayksikköinä, jäsenvaltiot voivat laskea maksut kyseisten yksiköiden perusteella.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetuissa erityistapauksissa jäsenvaltioiden on varmistettava, että asetuksen (EY) N:o 1257/1999 liitteessä vahvistettuja yhteisön tukeen oikeutettuja vuosittaisia enimmäismääriä noudatetaan.

Tätä varten jäsenvaltio voi:

a) rajoittaa tilan sitä yksikkömäärää hehtaarilta, johon maatalouden ympäristösitoumuksia sovelletaan;

b) määritellä kullekin osallistuvalle tilalle yleisen enimmäismäärän ja varmistaa, että kunkin tilan saamat maksut pysyvät näissä rajoissa.

4. Maksujen perustana voivat olla lannoitteiden, kasvinsuojeluaineiden tai muiden tuotantopanosten käytön rajoitukset ainoastaan, jos tällaiset rajoitukset ovat teknisesti ja taloudellisesti mitattavissa.

19 artikla

Jäsenvaltioiden on määriteltävä asetuksen (EY) N:o 1257/1999 24 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan kolmannessa luetelmakohdassa säädetty tarve kannustimen käyttöön objektiivisten perusteiden mukaan.

Kannustin ei saa ylittää 20:ta prosenttia sitoumuksen aiheuttamista tulonmenetyksistä ja lisäkustannuksista niitä erityisiä sitoumuksia lukuun ottamatta, joiden osalta korkeampi määrä katsotaan sitoumuksen tehokkaan soveltamisen kannalta välttämättömäksi.

20 artikla

Viljelijän, joka antaa yhtä tilan osaa koskevan maatalouden ympäristösitoumuksen, on noudatettava vähintään tavanomaista hyvää viljelykäytäntöä koko tilalla.

▼B

21 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat antaa luvan tehtyjen sitoumusten vaihtamiseen toiseksi niiden voimassaoloaikana seuraavin edellytyksin:

a) tällaiseen vaihtoon sisältyy ilmeisiä etuja ympäristön kannalta;

b) voimassa oleva sitoumus tehostuu merkittävästi;

c) kyseiset sitoumukset sisältyvät hyväksyttyyn ohjelmaan.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen edellytysten mukaisesti voidaan hyväksyä maatalouden ympäristösitoumuksen vaihtaminen maatalousmaan metsitys-sitoumukseen asetuksen (EY) N:o 1257/1999 31 artiklan mukaisesti. maatalouden ympäristösitoumus päättyy ilman takaisinperintävaatimuksia.

2. Jäsenvaltiot voivat myös säätää maatalouden ympäristösitoumusten mukauttamismahdollisuudesta niiden voimassaoloaikana edellyttäen, että hyväksytty ohjelma tarjoaa mahdollisuuden tällaiseen mukautukseen ja että mukautus on asianmukaisesti perusteltavissa sitoumuksen tavoitteisiin nähden.

7 JAKSO

Maataloustuotteiden jalostuksen ja kaupan pitämisen parantaminen

22 artikla

Tukikelpoisiin menoihin voi kuulua:

a) kiinteän omaisuuden rakentaminen ja hankinta, lukuun ottamatta maanhankintaa;

b) uusia koneita ja laitteita, mukaan lukien atk-ohjelmistot;

c) yleiskustannuksia, kuten arkkitehtien, insinöörien ja konsulttien palkkioita sekä menoja toteutettavuustutkimuksista ja patenttien ja lisenssien hankkimisesta.

Ensimmäisen kohdan c alakohdassa tarkoitetut kulut lisätään a ja b alakohdassa tarkoitettuihin kustannuksiin, ja ne katsotaan tukikelpoisiksi menoiksi 12 prosenttiin asti mainituista kustannuksista.

23 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 26 artiklan 3 kohdan soveltamiseksi tavanomaisten markkinoiden olemassaolo on arvioitava asianmukaisella tasolla seuraavilta osin:

a) kyseessä olevat tuotteet;

b) investointityypit;

c) olemassa oleva ja odotettavissa oleva kapasiteetti.

2. Yhteisten markkinajärjestelyjen mukaiset tuotannon tai yhteisön tuen rajoitukset on otettava huomioon.

24 artikla

Syrjäisimmillä alueilla voidaan myöntää tukea kolmansien maiden tuotteiden jalostukseen tai markkinointiin liittyviin investointeihin edellyttäen, että jalostetut tuotteet on tarkoitettu kyseisen alueen markkinoille.

Ensimmäisessä kohdassa säädetyn edellytyksen noudattamiseksi tuki rajoitetaan koskemaan alueellisia tarpeita vastaavaa jalostuskapasiteettia edellyttäen, että jalostuskapasiteetti ei ylitä alueellisia tarpeita.

▼B

8 JAKSO

Metsätalous

25 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 29 artiklan 3 kohdan mukaisesti metsätaloudelle myönnettävän tuen ulkopuolelle suljettujen metsien on oltava:

a) keskus- tai aluehallinnon tai valtion omistamien yritysten omistamaa metsää tai muuta metsämaata;

b) kruunumetsää tai muuta metsämaata;

c) oikeushenkilöiden omistamaa metsää, jonka pääomasta vähintään 50 prosenttia kuuluu jollekin a tai b alakohdassa tarkoitetuista hallintoelimistä.

26 artikla

Jäsenvaltioiden on täsmennettävä metsitystukea asetuksen (EY) N:o 1257/1999 31 artiklan mukaisesti saava maatalousmaa, johon kuuluu erityisesti peltokasvinviljelyyn käytetty maa, laidunmaa, pysyvät laitumet ja monivuotisiin viljelmiin käytetty maa, jota viljellään säännöllisesti.

27 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 31 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan toisen luetelmakohdan soveltamiseksi ’viljelijällä’ tarkoitetaan henkilöä, joka käyttää oleellisen osan työajastaan maatalouteen liittyvään toimintaan ja saa siitä merkittävän osan tuloistaan jäsenvaltion määrittelemien yksityiskohtaisten perusteiden mukaan.

2. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 31 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan soveltamiseksi ’nopeakasvuisten lajien lyhytkiertoviljelyllä’ tarkoitetaan sellaisten lajien viljelyä, joiden kiertoaika eli saman alan korjuuväli on alle 15 vuotta.

28 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 32 artiklan mukaista tukea ei voida myöntää aloille, joille on jo myönnetty saman asetuksen 31 artiklan mukaista tukea.

2. Maksuja, jotka liittyvät asetuksen (EY) N:o 1257/1999 32 artiklan 1 kohdan toisen luetelmakohdan mukaisesti palonkatkaisulinjojen säilyttämiseen maataloutta koskevien toimenpiteiden avulla, ei saa myöntää aloille, jotka saavat maatalouden ympäristötukea.

Niiden on oltava johdonmukaisia yhteisiin markkinajärjestelyihin liittyvien tuotannon tai yhteisön tuen rajoitusten kanssa, ja niissä on otettava huomioon näiden yhteisten markkinajärjestelyjen mukaisesti maksetut maksut.

9 JAKSO

Useita toimenpiteitä koskevat yhteiset säännöt

29 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 14 artiklan 2 kohdan kolmannen luetelmakohdan ja 23 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan soveltamiseksi tavanomaisena hyvänä maatalouskäytäntönä pidetään sitä viljelytapaa, jota vastuuntuntoinen viljelijä noudattaisi kyseisellä alueella.

Jäsenvaltioiden on määriteltävä maaseudun kehittämissuunnitelmissaan todennettavissa olevat normit. Näihin normeihin kuuluu vähintään ympäristöä koskevien yleisten ja pakollisten vaatimusten noudattaminen.

▼B

30 artikla

Jos tuensaaja siirtää sitoumuksensa aikana koko maatilansa tai osan siitä toiselle, tämä voi jatkaa sitoumusta sen jäljellä olevan voimassaoloajan. Jos sitoumusta ei jatketa tällä tavalla, tuensaajan on palautettava myönnetty tuki.

Jäsenvaltiot voivat olla vaatimatta tällaista palautusta, jos tuensaaja, joka on jo täyttänyt huomattavan osan sitoumuksestaan, luopuu lopullisesti maataloustuotannosta, eikä osoittaudu tarkoituksenmukaiseksi, että seuraaja jatkaa sitoumusta.

Jäsenvaltiot voivat toteuttaa erityistoimenpiteitä sen välttämiseksi, että ensimmäisen kohdan soveltaminen maatilan tilannetta koskevien pienempien muutosten yhteydessä johtaisi tehdyn sitoumuksen kannalta epäasianmukaisiin tuloksiin.

31 artikla

1. Jos tuensaaja lisää tuen myöntämisen edellytyksenä olleen sitoumuksensa aikana tilansa pinta-alaa, jäsenvaltiot voivat säätää sitoumuksen laajentamisesta koskemaan lisäalaa sitoumuksen loppuajaksi 2 kohdan mukaisesti tai tuensaajan alkuperäisen sitoumuksen korvaamisesta uudella sitoumuksella 3 kohdan mukaisesti.

Kyseistä korvaamista voidaan soveltaa myös tapauksiin, joissa sitoumuksen alaista alaa laajennetaan tilalla.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu laajentaminen voidaan myöntää vain, jos se

a) on ehdottoman hyödyllistä kyseisen toimenpiteen kannalta;

b) voidaan perustella sitoumustyypillä, jäljellä olevan ajan ja lisäalan koon suhteen;

c) ei vähennä tuen myöntämistä koskevien edellytysten noudattamisen tehokasta todentamista.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun lisäalan on oltava huomattavasti pienempi kuin alkuperäinen ala tai enintään kaksi hehtaaria.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu uusi sitoumus koskee koko kyseistä alaa, ja sen ehdot ovat vähintään yhtä tiukat kuin alkuperäisen sitoumuksen.

32 artikla

Jos tuensaaja ei voi jatkaa tekemiensä sitoumusten noudattamista hänen maatilalleen tehdyn uudelleen jakamisen tai muiden samanlaisten julkisten maanparannustoimenpiteiden vuoksi, jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta sitoumukset voidaan mukauttaa maatilan uuteen tilanteeseen. Jos tällainen mukautus osoittautuu mahdottomaksi, sitoumus päättyy ja takaisinmaksua ei edellytetä sitoumuksen tosiasiallisen ajanjakson osalta.

33 artikla

1. Rajoittamatta yksittäistapauksissa huomioon otettavia konkreettisia olosuhteita jäsenvaltiot voivat hyväksyä erityisesti seuraavat ylivoimaiset esteet:

a) tuottajan kuolema;

b) tuottajan pitkäaikainen työkyvyttömyys;

c) maatilan merkittävän osan pakkolunastus, jos kyseinen pakkolunastus ei ollut ennakoitavissa sitoumuksen tekopäivänä;

d) vakava luonnononnettomuus, jolla on vaikutusta merkittävään osaan tuottajan maatalousmaasta;

e) eläinten kasvatukseen tarkoitettujen rakennusten tuhoutuminen onnettomuudessa;

f) eläinkulkutauti, joka koskee tuottajan koko karjaa tai osaa siitä.

▼B

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tapaukset, jotka ne hyväksyvät ylivoimaisiksi esteiksi.

2. Ylivoimaista estettä koskeva ilmoitus ja toimivaltaisen viranomaisen vaatimat siihen liittyvät todisteet on toimitettava kirjallisina toimivaltaiselle viranomaiselle kymmenen työpäivän kuluessa siitä, kun tuottajan on mahdollista se tehdä.

II LUKU

YLEISET SÄÄNNÖT, HALLINTOA JA RAHOITUSTA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

1 JAKSO

Yleiset säännöt

34 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 37 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan soveltamiseksi sovelletaan tämän asetuksen 35, 36 ja 37 artiklan säännöksiä.

35 artikla

1. Yhteisten markkinajärjestelyjen, laatuun ja terveyteen liittyvien maatalouden toimenpiteiden tai muuhun kuin maatalouden ympäristötukeen liittyvien maaseudun kehittämistoimenpiteiden osana toteutettavat ympäristötoimenpiteet eivät sulje pois maatalouden ympäristötukea tietyltä tuotannolta edellyttäen, että tällainen tuki on täydentävää ja johdonmukaista kyseisten toimenpiteiden kanssa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun yhdistämisen tapauksessa:

a) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1251/1999 ([1]) 6 artiklan mukaisesti viljelykäytöstä poistettua maata koskeville maatalouden ympäristötoimenpiteille voidaan myöntää tukea vain, jos sitoumukset ulottuvat laajemmalle kuin mainitun asetuksen 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut aiheelliset ympäristötoimenpiteet.

b) Naudanlihantuotannon laajaperäistämisen osalta tuessa on otettava huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 ([2]) 13 artiklan nojalla maksettava laajaperäistämispalkkio.

c) Epäsuotuisten alueiden tuen ja ympäristön asettamiin rajoitteisiin liittyvän tuen osalta maatalouden ympäristösitoumuksissa on otettava huomioon kyseisillä alueilla annettavan tuen edellytykset.

3. Edellä 1 ja 2 kohdan soveltamiseksi tuen tasossa on otettava huomioon yhdistämisestä aiheutuvat tulonmenetykset ja erityiset lisäkustannukset.

36 artikla

Sama sitoumus ei saa missään tapauksessa olla samanaikaisesti maatalouden ympäristötukeen ja johonkin muuhun yhteisön tukijärjestelmään kuuluvien maksujen kohteena.

37 artikla

Jäsenvaltioiden on tehtävä ehdotus asetuksen (EY) N:o 1257/1999 37 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitetuista poikkeuksista maaseudun kehittämissuunnitelmien yhteydessä tai tavoitteen 1 tai tavoitteen 2 mukaisesti esiteltävien ohjelma-asiakirjojen yhteydessä asetuksen (EY) N:o 1260/1999 18 artiklan 1 ja 2 kohdan tai 19 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti.

([1]) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 1.
([2]) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21.

▼B

38 artikla

Maaseudun kehittämistoimenpiteisiin liittyvät maksut maksetaan tuensaajille täysimääräisinä.

39 artikla

Asetusta (EY) N:o 1685/2000 sovelletaan toimenpiteisiin, jotka kuuluvat asetuksen (EY) N:o 1257/1999 40 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuun ohjelmatyöhön, jollei asetusten (EY) N:o 1257/1999 ja (EY) N:o 1258/1999 sekä tämän asetuksen säännöksistä muuta johdu.

2 JAKSO

Ohjelmatyö

40 artikla

Maaseudun kehittämissuunnitelmat, joista säädetään asetuksen (EY) N:o 1257/1999 III osastossa olevassa II luvussa, on esitettävä tämän asetuksen liitteen II mukaisesti.

41 artikla

1. Yhteisön tuen kokonaismäärä määritetään asetuksen (EY) N:o 1257/1999 44 artiklan 2 kohdan mukaisen ohjelma-asiakirjojen hyväksynnän perusteella.

Tähän määrään kuuluvat:

a) maaseudun kehittämistä koskevan uuden ohjelmatyön mukaisesti esiteltäviin toimenpiteisiin liittyvät menot, mukaan lukien ne menot, jotka koskevat asetuksen (EY) N:o 1257/1999 49 artiklan 2 kohdassa säädettyä arviointia;

b) neuvoston asetuksiin (ETY) N:o 2078/92 ([1]), (ETY) N:o 2079/92 ([2]) ja (ETY) N:o 2080/92 ([3]) perustuvista aiemmista liitännäistoimenpiteistä aiheutuneet menot sekä näillä asetuksilla kumottujen aiempien asetusten soveltamisalaan kuuluvista toimenpiteitä aiheutuneet menot;

c) asetuksen (EY) N:o 2603/1999 4 artiklassa tarkoitetuista toimista aiheutuneet menot.

2. Edellä 1 kohdassa säädetyn lisäksi hyväksyntä koskee myös asetuksen (EY) N:o 1259/1999 5 artiklan mukaisesti yhteisön lisätukena jäsenvaltioiden käyttöön luovutettujen määrien jakamista ja käyttöä.

Nämä määrät eivät kuitenkaan sisälly 1 kohdassa tarkoitettuun yhteisön tuen kokonaismäärään.

3. Hyväksyntä voi koskea valtiontukea ainoastaan, jos tuen tarkoituksena on antaa lisärahoitusta liitteessä II olevan 16 kohdan mukaisesti eritellyille maaseudun kehittämistoimenpiteille.

42 artikla

Jäsenvaltioiden maaseudun kehittämisen ohjelma-asiakirjat ovat julkisia.

43 artikla

Jos maaseudun kehittämistoimenpiteet esitetään yleisten puiteasetusten muodossa, näihin asetuksiin on viitattava asianmukaisesti maaseudun kehittämissuunnitelmissa.

Edellä 40, 41 ja 42 artiklaa sovelletaan myös ensimmäisessä kohdassa säädettyyn tapaukseen.

([1]) EYVL L 215, 30.7.1992, s. 85.
([2]) EYVL L 215, 30.7.1992, s. 91.
([3]) EYVL L 215, 30.7.1992, s. 96.

▼B

44 artikla

1. Kaikki maaseudun kehittämisen ohjelma-asiakirjoihin ja EMOTR:n tukiosastosta rahoitettaviin maaseudun kehittämistoimenpiteitä koskeviin tavoitteen 2 mukaisiin yhtenäisiin ohjelma-asiakirjoihin tehtävät muutokset on perusteltava asianmukaisesti erityisesti seuraavien tietojen perusteella:

a) mahdolliset täytäntöönpanossa havaitut vaikeudet ja muut ohjelma-asiakirjan muuttamista puoltavat syyt;

b) muutoksen odotettavissa olevat vaikutukset;

c) vaikutukset rahoitukseen ja sitoumusten valvontaan.

2. Komissio hyväksyy asetuksen (EY) N:o 1260/1999 50 artiklan 2 kohdassa ja vastaavasti 48 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja menettelyjä noudattaen sellaisten maaseudun kehittämisen ohjelma-asiakirjojen ja EMOTR:n tukiosastosta rahoitettavien maaseudun kehittämistoimenpiteitä koskevien tavoitteen 2 mukaisten yhtenäisten ohjelma-asiakirjojen muutokset, jotka

a) vaikuttavat toimintalinjoihin;

b) muuttavat liitteessä II tarkoitettuja tukitoimenpiteiden pääpiirteitä, mukaan lukien muutokset yhteisön rahoitusosuuteen;

c) muuttavat yhteisön tuen kokonaismäärää;

d) muuttavat minkä tahansa toimenpiteen rahoitusta yli 10 prosenttia suhteessa koko ohjelmakaudelle kyseistä toimenpidettä varten ennakoituun määrään komission hyväksymän ohjelma-asiakirjan perusteella laskettuna;

e) muuttavat valtiontuen muodossa jollekin toimenpiteelle myönnettyä lisärahoitusta yli 10 prosenttia suhteessa koko ohjelmakaudelle kyseistä toimenpidettä varten ennakoituun määrään komission hyväksymän ohjelma-asiakirjan perusteella laskettuna.

Ensimmäisen alakohdan d ja e alakohtaa ei sovelleta toimenpiteisiin, joiden kokonaisrahoitus on alle viisi prosenttia ohjelman kokonaismäärärahoista koko ohjelmakaudelle.

3. Muutokset on toimitettava komissiolle yhtenä ehdotuksena ohjelmaa kohti ja enintään kerran vuodessa.

4. Rahoitusta koskevat muutokset, jotka eivät kuulu 2 kohdan ensimmäisen alakohdan d ja e alakohtaan, on ilmoitettava ajoissa komissiolle tiedoksi.

5. Muut kuin 2 ja 4 kohdassa säädetyt muutokset on ilmoitettava komissiolle vähintään kaksi kuukautta ennen niiden voimaantuloa.

45 artikla

Maaseudun kehittämisen ohjelma-asiakirjoja ja tavoitteen 2 mukaisia yhtenäisiä ohjelma-asiakirjoja on tarkistettava tarvittaessa yhteisön lainsäädännön muutosten mukaisiksi.

Edellä 44 artiklan 3 kohtaa ei sovelleta näihin tarkistuksiin.

▼B

Jos maaseudun kehittämisen ohjelma-asiakirjoihin tai maaseudun kehittämistoimenpiteitä koskeviin tavoitteen 2 mukaisiin yhtenäisiin ohjelma-asiakirjoihin tehtävä muutos koskee vain asiakirjojen saattamista yhteisön uuden lainsäädännön mukaisiksi, muutos toimitetaan komissiolle tiedoksi.

3 JAKSO

Lisätoimenpiteet ja yhteisöaloitteet

46 artikla

EMOTR:n ohjausosastosta maaseudun kehittämisen yhteisöaloitteen toimenpiteisiin annettavan tuen soveltamisala laajennetaan koko yhteisöön, ja sen mukainen rahoitus laajennetaan koskemaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 1783/1999 ([1]) ja (EY) N:o 1784/1999 ([2]) mukaisesti tukikelpoisia toimenpiteitä.

4 JAKSO

Rahoitusta koskevat säännökset

47 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään kunkin vuoden 30 päivänä syyskuuta kaikista maaseudun kehittämistä koskevista ohjelma-asiakirjoista ja EMOTR:n tukiosastosta rahoitettavia maaseudun kehittämistoimenpiteitä koskevista tavoitteen 2 mukaisista yhtenäisistä ohjelma-asiakirjoista seuraavat tiedot:

a) selvitys yhteisön tuen kattamista kuluvan varainhoitovuoden aikana toteutuneista ja kyseisen varainhoitovuoden loppuun mennessä toteutettavista menoista 41 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

b) seuraavien varainhoitovuosien tarkistetut menoarviot kyseisen ohjelmakauden loppuun asti kullekin jäsenvaltiolle myönnettyjen varojen mukaisesti.

Nämä tiedot on toimitettava taulukkona komission antaman sähköisen mallin mukaisesti.

2. Jos tiedot, jotka jäsenvaltioiden on 1 kohdan mukaan toimitettava komissiolle, ovat epätäydellisiä tai määräaikaa ei ole noudatettu, komissio vähentää maatalousmenojen perusteella laskettuja ennakkomaksuja tilapäisesti ja kiinteämääräisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta talousarviota koskevaan kurinalaisuuteen liittyvien yleisten sääntöjen soveltamista.

48 artikla

1. Maksajavirastot voivat sen kuukauden kuluessa, jona maaseudun kehittämistä koskevasta ohjelma-asiakirjasta tai EMOTR:n tukiosastosta rahoitettavia maaseudun kehittämistoimenpiteitä koskevista tavoitteen 2 mukaisista yhtenäisistä ohjelma-asiakirjoista tehdään päätös, kirjata tileille menona ennakon, joka on enintään 12,5 prosenttia ohjelma-asiakirjassa ennakoidusta EMOTR:n osuuden keskimääräisestä vuosierästä ja joka kattaa 41 artiklan 1 kohdassa määritellyt menot.

Tämä ennakko muodostaa käyttöpääoman, joka periaatteessa voidaan periä takaisin vasta kunkin maaseudun kehittämistä koskevan ohjelma-asiakirjan ohjelmakauden lopussa tai heti kun emotr:sta maksettavien menojen kokonaismäärä korotettuna ennakon määrällä saavuttaa ohjelma-asiakirjassa määrätyn emotr:n tukiosuuden kokonaismäärän.

2. Niiden jäsenvaltioiden osalta, joiden valuuttana ei kirjaamispäivänä ole euro, 1 kohdassa säädetyn ennakon tileihin kirjaaminen tehdään käyttämällä sitä kuukautta edeltävän kuukauden toiseksi

([1]) EYVL L 213, 13.8.1999, s. 1.
([2]) EYVL L 213, 13.8.1999, s. 5.

▼B

viimeisenä komission työpäivänä voimassa olevaa valuuttakurssia, jonka aikana maksajavirastot kirjaavat ennakon.

49 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion yhden varainhoitovuoden osalta ilmoittamat menot rahoitetaan ainoastaan niiden 47 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisesti tiedoksi antamaan määrään saakka, joka sisältyy kyseisen varainhoitovuoden talousarvioon otettuihin määrärahoihin.

2. Jos 47 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisesti toimitetut kokonaismenoennusteet ylittävät kyseessä olevan varainhoitovuoden osalta talousarvioon merkityt määrärahat, kukin jäsenvaltio voi rahoittaa menoista enintään päätöksessä 1999/659/EY jakoennusteen mukaisesti määritellyn vuotuisen määrän.

Jos tämän vähennyksen jälkeen käytettävissä on edelleen määrärahoja joidenkin jäsenvaltioiden antamien vuotuisia määriä pienempien ennusteiden vuoksi, jäljelle jäävä määrä jaetaan suhteessa mainittuihin vuotuisiin määriin, mutta kuitenkin siten, ettei yhdenkään jäsenvaltion ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja menoennusteita ylitetä. komissio ilmoittaa jäsenvaltioille tällä tavalla mukautetuista ennusteista kyseessä olevan varainhoitovuoden talousarvion hyväksymistä seuraavana kuukautena.

3. Jos jollekin jäsenvaltiolle todellisuudessa aiheutuneet menot ylittävät jonakin varainhoitovuonna 47 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisesti tiedoksi annetut määrät tai tämän artiklan 2 kohdan soveltamisesta aiheutuvat määrät, kyseisen varainhoitovuoden määrät ylittävistä menoista otetaan huomioon muiden jäsenvaltioiden menokorvausten jälkeen käytettävissä olevat määrärahat suhteessa todettuihin ylityksiin.

4. Jos jäsenvaltion tosiasialliset menot ovat jonakin varainhoitovuonna alle 75 prosenttia 1 kohdassa säädetyistä määristä, seuraavalle varainhoitovuodelle siirrettäviä määriä alennetaan määrällä, joka vastaa kolmannesta mainitun alituksen tai 2 kohdan soveltamisesta aiheutuvan määrän, jos tämä on suurempi kuin alitus, ja kyseessä olevana varainhoitovuonna todettujen tosiasiallisten menojen välisestä erosta.

Tätä vähennystä ei kuitenkaan oteta huomioon vähennystä seuraavan varainhoitovuoden todellisia menoja vahvistettaessa.

5. Edellä 4 kohtaa ei sovelleta maaseudun kehittämistä koskevien ohjelma-asiakirjojen tai EMOTR:n tukiosastosta rahoitettavien maaseudun kehittämistoimenpiteitä koskevien tavoitteen 2 yhtenäisten ohjelma-asiakirjojen mukaisesti varainhoitovuonna 2000 toteutettujen menojen ensimmäiseen ilmoitukseen.

50 artikla

Tämän asetuksen 47, 48 ja 49 artiklaa ei sovelleta asetuksen (EY) N:o 1259/1999 5 artiklan soveltamisesta johtuviin menoihin.

51 artikla

Osallistumista jäsenvaltioiden asetuksen (EY) N:o 1257/1999 49 artiklan 2 kohdan mukaisesti suorittamien arviointien rahoitukseen on sovellettava sellaisiin arviointeihin, jotka auttavat arviointia tehokkaasti yhteisön tasolla kattavuutensa ja laatunsa vuoksi ja erityisesti antamalla vastauksia yhteisiin arviointikysymyksiin.

Rahoitusosuus ei asianmukaisesti perusteltuja poikkeuksia lukuun ottamatta saa ylittää 50:tä prosenttia enimmäismäärästä, joka on yksi prosentti maaseudun kehittämisohjelman kokonaiskustannuksista. Jokaisessa maaseudun kehittämisohjelmassa osarahoituksesta on vähintään 40 prosenttia kohdistettava jälkiarviointiin.

▼B

52 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 II osaston I, VII, VIII ja IX lukuihin sisältyvien investointitukitoimenpiteiden tuensaajat voivat pyytää toimivaltaisilta maksajavirastoilta ennakkomaksua, jos tällaisesta mahdollisuudesta määrätään ohjelma-asiakirjassa. Julkisista tuensaajista tämä ennakko voidaan myöntää ainoastaan kunnille ja kuntayhtymille sekä elimille, jotka kuuluvat julkisoikeuden soveltamisalan piiriin.

2. Ennakon määrä saa olla enintään 20 prosenttia investoinnin kokonaiskustannuksista, ja ennakon maksun edellytyksenä on 110 prosenttia ennakon määrästä olevan pankkitakuun antaminen.

Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen julkisten tuensaajien osalta maksajavirasto voi kuitenkin hyväksyä jäsenmaan voimassa olevien säännösten mukaisesti viranomaisen kirjallisen, ensimmäisessä alakohdassa säädettyä prosenttiosuutta vastaavan vakuuden edellyttäen, että kyseinen viranomainen sitoutuu maksamaan vakuutta vastaavan määrän, jos oikeutta ennakkomaksuun ei ole vahvistettu.

3. Vakuus vapautetaan toimivaltaisen viranomaisen todetessa, että investoinnista aiheutuvat todelliset menot ylittävät ennakon määrän.

4. Maksajavirastot voivat ilmoittaa EMOTR:n tukiosastolle yhteisön osarahoitusta vastaavan määrän:

a) maksetusta ennakosta;

b) tuensaajille myöhemmin maksetuista tosiasiallisista menoista, joista on vähennetty maksetun ennakon määrä.

5 JAKSO

Seuranta ja arviointi

53 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 48 artiklan 2 kohdan mukaiset täytäntöönpanoa koskevat vuosikertomukset edellisen kalenterivuoden osalta on esitettävä komissiolle kunkin vuoden 30 päivään huhtikuuta mennessä.

Kunkin täytäntöönpanoa koskevan vuosikertomuksen on sisällettävä seuraavat tiedot:

a) kuvaus tukitoimen täytäntöönpanoon vaikuttavista yleisten edellytysten muutoksista, erityisesti merkittävästä sosiaalis-taloudellisesta kehityksestä, sekä kansallisten, alueellisten tai alakohtaisten politiikkojen muutoksista;

b) toimenpidekokonaisuuksien ja toimintalinjojen toteutumisaste suhteessa niiden toiminnallisiin ja erityisiin tavoitteisiin esittämällä tässä yhteydessä määrälliset indikaattorit;

c) hallintoviranomaisen ja mahdollisen seurantakomitean täytäntöönpanon laadun ja tehokkuuden varmistamiseksi toteuttamat toimet, erityisesti:

   i) seuranta, tilintarkastus ja arviointi, mukaan lukien tietojen keruuta koskevat yksityiskohtaiset säännöt;

   ii) selvitys tukitoimen hallinnoinnissa todetuista merkittävistä ongelmista ja mahdollisesti toteutetut toimenpiteet;

d) toimenpiteet, jotka on toteutettu yhteisön politiikkojen noudattamisen varmistamiseksi.

2. Edellä 1 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen indikaattorien pitäisi noudattaa mahdollisimman pitkälti komission laatimissa suuntaviivoissa määriteltyjä yleisiä indikaattoreita. Jos maaseudun kehittämisen ohjelma-asiakirjoissa esitettyjen tavoitteiden toteutumisen tehokasta seurantaa varten tarvitaan tarkempia indikaattoreita, myös ne on esitettävä tässä yhteydessä.

▼B

54 artikla

1. Arviointien on oltava riippumattomien arvioijien tunnustettujen arviointitapojen mukaisesti tekemiä.

2. Arviointien on erityisesti vastattava komission yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa määrittelemiin yhteisiin arviointikysymyksiin, ja niihin on yleisesti liityttävä työn toteuttamisastetta koskevat perusteet ja indikaattorit.

3. Maaseudun kehittämisen ohjelma-asiakirjaa hallinnoivan viranomaisen on kerättävä arviointia varten riittävästi tietoa käyttämällä lopullisia seurantatuloksia ja hankkimalla tarvittaessa lisätietoja.

55 artikla

1. Ennakkoarvioinneissa on tarkasteltava nykytilanteessa havaittavia eroja, puutteita ja mahdollisuuksia ja arvioitava sitä, kuinka johdonmukainen ehdotettu toimintatapa on tilanteeseen ja tavoitteisiin nähden, ottaen lisäksi huomioon yhteisissä arviointikysymyksissä esiin tulleet seikat. Siinä on arvioitava valittujen toimintalinjojen toivottua vaikutusta ja esitettävä mahdollisuuksien mukaan niiden tavoitteet määrällisesti. Tämän lisäksi siinä on tarkistettava ehdotetut täytäntöönpanojärjestelyt sekä johdonmukaisuus yhteisen maatalouspolitiikan ja muiden politiikkojen kanssa.

2. Ennakkoarvioinnista vastaavat maaseudun kehittämissuunnitelman laativat viranomaiset, ja sen on oltava erottamaton osa tätä suunnitelmaa.

56 artikla

1. Väli- ja jälkiarvioinneissa on käsiteltävä kyseisen maaseudun kehittämisen ohjelma-asiakirjan erityiskysymyksiä sekä yhteisön tasolla merkityksellisiä yhteisiä arviointikysymyksiä. Jälkimmäisiin kuuluvat maaseutuväestön asuinolot ja väestörakenne, työllisyys ja toimeentulo maataloudessa tai sen ulkopuolella, maatalouden rakenteet, maatalouden hyödykkeet, laatu, kilpailukyky, metsätalousvarat ja ympäristöseikat.

Se, että jonkin yhteisen arviointikysymyksen käsittelyn ei ole katsottu olevan tarpeellista tietyn maaseudun kehittämisen ohjelma-asiakirjan kannalta, on perusteltava.

2. Väliarvioinnissa on arviointikysymysten käsittelyn lisäksi tarkasteltava erityisesti ensimmäisiä tuloksia, niiden merkittävyyttä ja johdonmukaisuutta kyseisen maaseudun kehittämisen ohjelma-asiakirjan kanssa sekä sitä, missä määrin tavoitteet on saavutettu. Siinä on arvioitava myös rahoitusvarojen käyttöä sekä seurannan ja täytäntöönpanon toimivuutta.

Jälkiarvioinnissa, jossa annetaan vastaukset arviointikysymyksiin, on erityisesti tarkasteltava varojen käyttöä, tuen tehokkuutta ja suorituskykyä sekä sen vaikutuksia ja esitettävä johtopäätökset maaseudun kehittämispolitiikasta ja sen vaikutuksesta yhteiseen maatalouspolitiikkaan.

3. Väli- ja jälkiarvioinnit on laadittava yhteistyössä komission kanssa, ja niistä vastaa maaseudun kehittämisohjelmia hallinnoiva viranomainen.

4. Maaseudun kehittämistä koskevaa ohjelma-asiakirjaa hallinnoiva viranomainen, mahdollinen seurantakomitea ja komissio arvioivat yksittäisten arviointien laadun hyväksyttyjä menetelmiä käyttäen. Arviointitulokset ovat julkisia.

57 artikla

1. Väliarviointikertomus on toimitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2003. Maaseudun kehittämistä koskevan ohjelma-asiakirjan hallinnoinnista vastaavan viranomaisen on ilmoitettava komissiolle, miten arviointikertomuksen suosituksia seurataan. Komissio laatii koko yhteisöä koskevan yhteenvedon saatuaan yksit-

▼B

täiset arviointikertomukset. Välikertomus päivitetään tarvittaessa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2005.

2. Jälkiarviointikertomus on toimitettava komissiolle viimeistään kahden vuoden kuluttua ohjelmakauden päättymisestä. Saatuaan yksittäiset arviointi-kertomukset komissio laatii kolmen vuoden kuluessa ohjelmakauden päättymisestä koko yhteisöä koskevan yhteenvedon.

3. Arviointikertomuksissa on esiteltävä käytetyt menetelmät sekä niiden vaikutus tietojen ja tulosten laatuun. Niissä on oltava kuvaus ohjelman taustasta ja sisällöstä, rahoitusta koskevat tiedot, vastaukset yhteisiin arviointikysymyksiin sekä kansallisella tai alueellisella tasolla muotoiltuihin arviointikysymyksiin käytetyt indikaattorit mukaan lukien sekä päätelmät ja suositukset. Niiden pitää rakenteeltaan noudattaa mahdollisimman pitkälti komission arviointikertomuksia varten laatimissa suuntaviivoissa määriteltyä yhteistä rakennesuositusta.

6 JAKSO

Hakemukset, tarkastukset ja seuraamukset

58 artikla

1. Pinta-alaa tai eläimiä koskevissa maaseudun kehittämistuen hakemuksissa, jotka esitetään erillään asetuksen (EY) N:o 2419/2001 6 artiklan mukaisista tukihakemuksista, on ilmoitettava kyseisen toimenpiteen hakemusten tarkastusten kannalta huomioon otettavat tilan kaikki pinta-alat ja eläimet, vaikka niille ei haetakaan tukea.

2. Pinta-alaa koskevien maaseudun kehittämistoimenpiteiden on liityttävä erillisesti tunnistettuihin lohkoihin. Sitoumuksen ollessa voimassa tuettavia lohkoja ei voida muuttaa, lukuun ottamatta ohjelma-asiakirjassa nimenomaisesti mainittuja tapauksia.

3. Jos maksua koskeva hakemus sisältyy yhdennetyn valvontajärjestelmän pintaalatukea koskevaan hakemukseen, jäsenvaltion on varmistettava, että lohkoista, joille haetaan maaseudun kehittämistukea, ilmoitetaan erikseen.

4. Pinta-alat ja eläimet on tunnistettava asetuksen (ETY) N:o 3508/92 4 ja 5 artiklan mukaisesti.

5. Jos kyseessä on monivuotinen tuki, ensimmäisen hakemusvuoden jälkeen maksut suoritetaan vuotuisen tukihakemuksen perusteella, paitsi jos jäsenvaltiossa määrätään menettelystä, jolla voidaan tehdä ►M1 59 ◄ artiklan 1 kohdan mukainen vuotuinen tarkastus tehokkaasti.

59 artikla

1. Järjestelmään liittymistä koskevat alkuperäiset hakemukset ja maksua koskevat peräkkäiset hakemukset on tarkastettava siten, että varmistetaan tukien myöntämisedellytysten noudattamisen tehokas todentaminen.

Jäsenvaltiot määrittelevät valvonnan menetelmät ja keinot sekä valvottavat henkilöt tukitoimenpiteiden luonteen mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on kaikissa aiheellisissa tapauksissa noudatettava asetuksella (ETY) N:o 3508/92 käyttöön otettua yhdennettyä hallinto- ja valvontajärjestelmää.

2. Valvonta toteutetaan hallinnollisilla ja paikalla tehtävillä tarkastuksilla.

60 artikla

Hallinnollisen tarkastuksen on oltava perusteellinen, ja siihen on kaikissa aiheellisissa tapauksissa sisällyttävä ristiintarkastukset muun muassa yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän tietojen kanssa. Perusteettomien tukimaksujen välttämiseksi tarkastusten on koskettava tukitoimenpiteeseen kuuluvia lohkoja ja eläimiä. Pitkäaikaisten sitoumusten noudattamista on myös valvottava.

▼B

61 artikla

Paikalla tehtävät tarkastukset on suoritettava asetuksen (EY) N:o 2419/2001 III osaston mukaisesti. Niiden on koskettava vuosittain vähintään viittä prosenttia tuensaajista ja katettava kaikki ohjelma-asiakirjoissa määrätyt erityyppiset maaseudun kehittämistoimenpiteet.

Paikalla tehtävät tarkastukset on hajautettava tehtäviksi ympäri vuotta kutakin maaseudun kehittämisen toimenpidettä koskevan riskianalyysin mukaisesti.

Tuensaajan kaikki sitoumukset ja velvoitteet, jotka on tarkastuskäynnin aikana mahdollista tarkastaa, on tarkastettava.

62 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 2419/2001 30, 31 ja 32, 31 ja 33 artiklaa sovelletaan pinta-alojen perusteella myönnettyyn tukeen.

Mainitun asetuksen 36, 38 ja 40 artiklaa sovelletaan eläinten perusteella myönnettyyn tukeen.

2. Asetuksen (EY) N:o 2419/2001 44 artiklan 2 kohtaa sovelletaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin tukiin.

3. Jos tuki on maksettu aiheettomasti, maaseudun kehittämistoimenpiteitä varten myönnettävän tuen yksittäisen saajan on korvattava nämä määrät asetuksen (EY) N:o 2419/2001 49 artiklan säännösten mukaisesti.

63 artikla

1. Jos kysymyksessä on vakavan laiminlyönnin seurauksena tehty väärä ilmoitus, asianomainen tuensaaja suljetaan kaikkien asetuksen (EY) N:o 1257/1999 asiaa koskevassa luvussa säädettyjen maaseudun kehittämistoimenpiteiden ulkopuolelle kyseisen kalenterivuoden ajaksi.

Jos kyseessä on tahallisesti tehty väärä ilmoitus, tuensaaja suljetaan niiden ulkopuolelle myös seuraavan vuoden ajaksi.

2. Edellä 1 kohdassa säädettyjä seuraamuksia sovelletaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansallisella tasolla säädettyjen täydentävien seuraamusten soveltamista.

64 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä seuraamusjärjestelmästä, jota sovelletaan tämän asetuksen säännösten rikkomiseen ja toteutettava seuraamusten täytäntöönpanon varmistamiseksi kaikki tarvittavat toimenpiteet. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, suhteellisia ja varoittavia.

III LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

65 artikla

1. Kumotaan asetus (EY) N:o 1750/1999.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

2. Asetuksella (EY) N:o 1750/1999 kumottuja asetuksia ja päätöksiä sovelletaan edelleen komission asetuksen (EY) N:o 1257/1999 55 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen asetusten nojalla ennen 1 päivää tammikuuta 2000 hyväksymiin toimiin.

66 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

▼B

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼B

LIITE I

(14 artikla)

Tukikelpoiset kotieläinlajit	Kynnys, jonka alapuolella paikallinen rotu katsotaan uhanalaiseksi kasvatuksesta luopumisen vuoksi (naaraspuolisten siitoseläinten lukumäärä) [1]
Naudat	7 500
Lampaat	10 000
Vuohet	10 000
Hevoset	5 000
Siat	15 000
Siipikarja	25 000

[1] Kaikissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa yhteenlaskettu samaan rotuun kuuluvien puhdasrotuisia eläimiä tuottavien naaraspuolisten siitoseläinten lukumäärä, joka on kirjattu jäsenvaltion hyväksymään rekisteriin (kantakirjaan tai muuhun vastaavaan eläinrekisteriin).

▼B

LIITE II

MAASEUDUN KEHITTÄMISSUUNNITELMAT

1 **Maaseudun kehittämissuunnitelman otsikko**

2 **Jäsenvaltio ja hallinnollinen alue (tarvittaessa)**

3.1 *Suunnitelman kattama maantieteellinen alue*

(Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 41 artikla)

3.2 *Tavoite 1- ja 2 -alueiksi luokitellut alueet*

(Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 40 artikla)

Eriteltävä:

— Tavoite 1 -alueet ja tavoitteen 1 siirtymäalueet. Tämä koskee ainoastaan liitännäistoimenpiteitä (varhaiseläke, luonnonhaittakorvaukset, maatalouden ympäristöohjelma ja maatalousmaan metsitys asetuksen (EY) N:o 1257/1999 31 artiklan mukaisesti,

— Tavoite 2 -alueet. Tämä koskee

1) liitännäistoimenpiteitä;

2) muita toimenpiteitä, jotka eivät kuulu tavoite 2 -ohjelmatyöhön.

4 **Suunnittelu asianmukaisella maantieteellisellä alueella**

(Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 41 artiklan 2 kohta)

Jos alueella sovelletaan poikkeuksellisesti useampaa kuin yhtä maaseudun kehittämissuunnitelmaa, on ilmoitettava:

— kaikki asianmukaiset suunnitelmat,

— miksi toimenpiteitä ei ole mahdollista yhdistää yhteen suunnitelmaan,

— toimenpiteiden väliset yhteydet eri suunnitelmissa ja yksityiskohdat siitä, miten suunnitelmien välinen yhteensopivuus ja johdonmukaisuus varmistetaan.

5 **Nykytilanteen määrällinen kuvaus**

(Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 43 artiklan 1 kohdan ensimmäinen luetelmakohta)

1. *Nykytilanteen kuvaus*

Kuvailkaa määrällisten tietojen avulla nykytilannetta kyseisellä maantieteellisellä alueella korostaen vahvuuksia, kehityseroja ja -puutteita sekä maaseudun kehittämisen mahdollisuuksia. Kuvaus koskeemaataloutta ja metsätaloutta (mukaan lukien maatalouden erityisvaikeuksien luonne ja laajuus epäsuotuisilla alueilla), maaseudun taloudellista tilannetta, väestötieteellistä tilannetta, henkilöresursseja ja työllisyyttä sekä ympäristön tilaa.

2. *Edellisen ohjelmakauden vaikutukset*

Kuvailkaa EMOTR:sta maaseudun kehittämiseen edellisellä ohjelmakaudella ja liitännäistoimenpiteisiin vuodesta 1992 alkaen käytettyjen rahoitusvarojen vaikutuksia. Esittäkää arviointien tulokset.

3. *Muita tietoja*

Laajentakaa tarvittaessa kuvaus yhteisön maaseudun kehittämistoimien ja liitännäistoimenpiteiden lisäksi toteutettaviin toimenpiteisiin, joilla on ollut vaikutusta kyseisellä ohjelma-alueella.

6. **Ehdotetun strategian kuvaus, sen määrälliset tavoitteet, maaseudun kehittämiseen valitut toimintalinjat ja maantieteellinen kohdealue**

(Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 43 artiklan 1 kohdan toinen luetelmakohta)

▼B

1. *Ehdotettu strategia, määrälliset tavoitteet, valitut toimintalinjat*

Kuvailkaa erityisesti seuraavia seikkoja suhteessa kyseisen alueen tunnistettuihin vahvuuksiin, kehityseroihin, -puutteisiin ja mahdollisuuksiin:

— toimintojen ensisijaiset tavoitteet,

— tavoitteiden saavuttamiseen soveltuva strategia,

— toiminnalliset tavoitteet ja odotettavissa olevat vaikutukset, mahdollisuuksien mukaan määrällisesti esitettynä sekä seurannan että arvioinnin osalta,

— missä määrin strategiassa otetaan huomioon kyseisten alueiden erityispiirteet,

— miten yhdennetty lähestymistapa on otettu huomioon,

— missä määrin strategiassa otetaan huomioon naisten ja miesten osallistuminen,

— missä määrin strategiassa otetaan huomioon kaikki asianmukaiset kansainväliset, yhteisön ja kansalliset ympäristöpoliittiset velvoitteet, mukaan lukien kestävään kehitykseen liittyvät velvoitteet, erityisesti veden laatu ja käyttö, luonnon monimuotoisuuden säilyttäminen mukaan lukien tilakohtainen kasvilajikkeiden säilyttäminen sekä kasvihuoneilmiö.

2. *Muiden toimenpiteiden kuvaus ja vaikutukset*

Kuvauksessa on lisäksi tarvittaessa selvitettävä toimenpiteet, jotka on toteutettu maaseudun kehittämissuunnitelman ulkopuolella (joko muita yhteisön toimenpiteitä tai kansallisia toimenpiteitä kuten pakollisia sääntöjä, käytäntöjä ja valtion tukitoimenpiteitä), ja selitettävä missä määrin tunnistetut tarpeet on näin mahdollista täyttää.

3. *Maantieteelliset alueet, joilla sovelletaan erityisiä toimenpiteitä*

Kuvailkaa sellaisten 8 kohdassa määriteltyjen toimenpiteiden soveltamisalue, joita ei sovelleta 3 kohdassa ilmoitetulla alueella kokonaisuudessaan.

Erityisesti on määriteltävä:

— kyseisen alueen epäsuotuisten alueiden hyväksytty luettelo,

— perustellut muutokset epäsuotuisten alueiden luetteloon (asetuksen (EY) N:o 1257/1999 55 artiklan 4 kohta),

— ympäristörajoitteiset alueet perusteluineen.

4. *Aikataulu ja toteutuminen*

Ehdotus eri toimenpiteiden toteuttamisaikatauluksi, odotettavissa oleva toteutuminen ja kesto (katso myös 8 kohta).

7. **Arviointi, josta käy ilmi odotettavissa olevat taloudelliset, ympäristölliset ja sosiaaliset vaikutukset**

(Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 43 artiklan 1 kohdan kolmas luetelmakohta)

Yksityiskohtaiset tiedot asetuksen (EY) N:o 1257/1999 43 artiklan mukaisesti.

8. **Alustava kokonaisrahoitustaulukko (EMOTR-vuosi)**

(Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 43 artiklan 1 kohdan neljäs luetelmakohta)

Rahoitussuunnitelma: maaseudun kehittämisohjelmat

(miljoonaa euroa)

	Vuosi 1			Vuosi 7			Yhteensä		
	Julkiset menot (1)	Yhteisön rahoitusosuus (2)	Yksityisen sektorin rahoitusosuus (3)	Julkiset menot (1)	Yhteisön rahoitusosuus (2)	Yksityisen sektorin rahoitusosuus (3)	Julkiset menot (1)	Yhteisön rahoitusosuus (2)	Yksityisen sektorin rahoitusosuus (3)
Toimintalinja A									
Toimenpide A1 (esim. maatalouden ympäristö-ohjelma: Toimenpiteet hyväksytty asetuksen (ETY) N:o 2078/92 mukaisesti)									
Toimenpide A2…									
… Toimenpide An									
A yhteensä									
Toimintalinja B									
Toimenpide B1 (esim. Varhaiseläke: Toimenpiteet hyväksytty asetuksen (ETY) N:o 2079/92 mukaisesti)									
Toimenpide B2									
Toimenpide Bn									
B yhteensä									

(miljoonaa euroa)

	Vuosi 1			Vuosi 7			Yhteensä		
	Julkiset menot (1)	Yhteisön rahoitusosuus (2)	Yksityisen sektorin rahoitusosuus (3)	Julkiset menot (1)	Yhteisön rahoitusosuus (2)	Yksityisen sektorin rahoitusosuus (3)	Julkiset menot (1)	Yhteisön rahoitusosuus (2)	Yksityisen sektorin rahoitusosuus (3)
… Toimintalinja N									
Toimenpide N1 (esim. metsitys: Toimenpiteet hyväksytty asetuksen (ETY) N:o 2080/92 mukaisesti)									
Toimenpide N2…									
Toimenpide Nn									
N yhteensä									
Muut toimet									
Arviointi									
Ennen vuotta 1992 toteutetut toimenpiteet									
Siirtymäkauden toimet (4)									
Muut toimet yhteensä									

(miljoonaa euroa)

	Vuosi 1			Vuosi 7			Yhteensä		
	Julkiset menot (1)	Yhteisön rahoitusosuus (2)	Yksityisen sektorin rahoitusosuus (3)	Julkiset menot (1)	Yhteisön rahoitusosuus (2)	Yksityisen sektorin rahoitusosuus (3)	Julkiset menot (1)	Yhteisön rahoitusosuus (2)	Yksityisen sektorin rahoitusosuus (3)
Suunnitelma N yhteensä									

(1) Sarakkeeseen merkitään alustavat menoarviot (julkisina menoina).
(2) Sarakkeeseen merkitään kullekin toimenpiteelle varattu yhteisön rahoitusosuus. Menoihin liittyvä yhteisön rahoitusosuus lasketaan kunkin toimenpiteen ohjelmassa vahvistettujen määrien ja yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti. Yhteisön rahoitusosuus voidaan laskea suhteessa tukikelpoisiin julkisiin menoihin (sarake 2/ sarake 1) tai suhteessa tukikelpoisiin kokonaiskustannuksiin (sarake 2/ (sarake 1 + sarake 3)).
(3) Sarakkeeseen merkitään alustavat menoarviot (yksityisen sektorin rahoitusosuutena), jos toimenpiteelle on varattu tällainen osuus.
(4) Asetuksen (EY) N:o 2603/1999 4 artiklan 2 kohta. Jäsenvaltioiden on määriteltävä selkeät perusteet ohjelmiin yhdistettävien menojen osalta.

Tuen mukauttamisesta saadut määrärahat

	Vuosi 1		Vuosi 2		Vuosi 7		Yhteensä	
	Julkiset menot	Yhteisön rahoitusosuus	Julkiset menot	Yhteisön rahoitusosuus	Julkiset menot	Yhteisön rahoitusosuus	Julkiset menot	Yhteisön rahoitusosuus
Varhaiseläke								
Maatalouden ympäristöohjelma								
Metsitys								
Epäsuotuisat alueet								
Tuen mukauttaminen yhteensä								

Huom: Jos sama toimenpide kuuluu samanaikaisesti useampaan kuin yhteen toimintalinjaan, jäsenvaltion on laadittava varainhoitoon liittyvistä syistä lisätaulukko, josta käyvät ilmi kaikki toimenpiteeseen liittyvät menot. Tämän lisätaulukon rakenteen on oltava edellä esitettävän taulukon kaltainen ja kohdat on esitettävä jäljempänä olevassa luettelossa mainitussa järjestyksessä.

▼B

– Eri toimenpiteet määritellään seuraavasti:

a) maatilainvestoinnit;

b) nuorten viljelijöiden aloitustuki;

c) koulutus;

d) varhaiseläke;

e) epäsuotuisat alueet ja alueet, joilla on ympäristörajoitteita;

f) maatalouden ympäristöohjelma;

g) maataloustuotteiden jalostuksen ja kaupan pitämisen parantaminen;

h) maatalousmaan metsitys;

i) muut metsätaloustoimenpiteet;

j) maan tuottokyvyn parantaminen;

k) maa-alueiden uusjako;

l) lomitus- ja tilanhoitopalvelujen perustaminen;

m) laadukkaiden maataloustuotteiden kaupan pitäminen;

n) maaseudun elinkeinojen ja maaseudun väestön peruspalvelut;

o) kylien kunnostaminen ja kehittäminen sekä maaseutuperinnön suojeleminen ja säilyttäminen;

p) toimintojen monipuolistaminen maataloudessa ja sitä lähellä olevilla aloilla monimuotoisuuden tai vaihtoehtoisten tulonlähteiden edistämiseksi;

q) maatalouden vesivarojen hoito;

r) maatalouden kehittämiseen liittyvien perusrakenteiden kehittäminen ja parantaminen;

s) matkailu- ja käsityöläiselinkeinojen kannustaminen;

t) ympäristönsuojelu maa- ja metsätalouden aloilla ja maisemanhoito sekä eläinten hyvinvoinnin parantaminen;

u) luonnononnettomuuksien vahingoittamien maatalouden tuotantomahdollisuuksien palauttaminen ja asianmukaisten torjuntavälineiden käyttöönotto;

v) uudet rahoitusjärjestelyt.

– EMOTR:n tukiosaston varat maaseutualueiden mukauttamiseen ja kehittämiseen tähtäävien toimenpiteiden toteuttamiseen tavoitteeseen 2 kuuluvilla (maaseutu) alueilla asetuksen (EY) N:o 1257/1999 33 artiklan mukaisesti: … miljoonaa euroa (% 33 artiklassa tarkoitetusta kokonaissummasta).

9. **Kuvaus suunnitelmien toteuttamisessa huomioon otettavista toimenpiteistä**

(Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 43 artiklan 1 kohdan viides luetelmakohta)

Kaikkien kohtien osalta esitetään:

A. Tukitoimenpiteiden pääpiirteet

B. Muut tiedot

1. *Yleiset vaatimukset*

A. Tukitoimenpiteet pääpiirteissään:

— luettelo toimenpiteistä asetuksen (EY) N:o 1257/1999 mukaisessa järjestyksessä,

— sen yksittäisen artiklan (ja kohdan) määrittely, jonka soveltamisalaan kukin maaseudun kehittämisen toimenpide kuuluu. Jos artikloja on useita, toimenpide on eriteltävä osina.

B. Muut tiedot:

ei vaadita.

2. *Kaikkia tai useita toimenpiteitä koskevat vaatimukset* ([1])

A. Pääpiirteet:

— yhteisön rahoitusosuus joko kokonaismenojen tai julkisten menojen perusteella,

— tukien intensiteetti ja/tai määrä ja sovellettu eriyttäminen (I-VIII luku),

▼B

— asetuksen (EY) N:o 1257/1999 37 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitetut poikkeukset.

B. Muut tiedot:

— tukikelpoisuusperusteet yksityiskohdittain,
— perusteet taloudellisen elinkelpoisuuden osoittamiseksi (I, II, IV ja VII luku),
— tavanomainen hyvä maatalouskäytäntö (V ja VI luku),
— ympäristöä, hygieniaa ja eläinten hyvinvointia koskevat vähimmäisvaatimukset (I, II ja VII luku),
— vaadittava ammattitaito ja pätevyys (I, II ja IV luku),
— kyseisten tuotteiden tavanomaisten markkinoiden olemassaolon riittävä arviointi (I ja VII luku) asetuksen (EY) N:o 1257/1999 6 ja 26 artiklan mukaisesti,
— kuvaus kaikista voimassa olevista sopimuksista (edelliseltä kaudelta), mukaan lukien rahoitusehdot ja niihin sovellettavat menettelyt/säännöt.

3. *Erityistoimenpiteitä koskevat tiedot*

Lisäksi vaaditaan seuraavat erityistiedot toimenpiteittäin yksittäisten lukujen osalta:

I Maatilainvestoinnit

A. Pääpiirteet:

— ensisijaiset tuotannonalat ja investointityypit.

B. Muut tiedot:

— tukikelpoisten kokonaisinvestointien enimmäismäärät,
— tukimuodot,
— tarvittaessa tämän asetuksen 1 artiklan 3 kohdassa mainittujen rakenteellisista vaikeuksista kärsivien maaseutualueiden kuvaus.

II Nuorten viljelijöiden aloitustuki

A. Pääpiirteet:

ei vaadita.

B. Muut tiedot:

— määräaika, jonka kuluessa nuorten viljelijöiden on täytettävä tukikelpoisuusehdot tämän asetuksen 4 artiklan 2 kohdassa vahvistetun kolmen vuoden määräajan rajoissa,
— ikäraja,
— edellytykset, joita sovelletaan niihin nuoriin viljelijöihin, jotka eivät toimi ainoana tilanpidosta vastaavana yrittäjänä tai ovat jäseninä yhdistyksissä tai osuuskunnissa, jotka keskittyvät pääasiassa maatilan hoitoon,
— aloitustuen muoto.

III Koulutus

A. Pääpiirteet:

ei vaadita.

B. Muut tiedot:

— tukikelpoiset toimet ja tuensaajat,
— varmistus siitä, että rahoitettaviksi esitettyihin toimiin ei kuulu tavallisia koulutusjärjestelmiä ja -ohjelmia.

IV Varhaiseläkejärjestelmä

A. Pääpiirteet:

ei vaadita.

B. Muut tiedot:

— yksityiskohtaiset tiedot luopujaan, jatkajaan, työntekijöihin ja luovutettuun maahan, erityisesti luopujan käyttäessä maata muihin kuin kaupallisiin tarkoituksiin, sovellettavista edellytyksistä ja elinkelpoisuuden parantamiseksi asetettu määräaika,

▼B

— tukimuoto sekä kuvaus tilakohtaisen osarahoitusosuuden enimmäismäärän laskutavasta ja perusteet tuensaajittain,

— kansallisten eläke- ja varhaiseläkejärjestelmien kuvaus,

— yksityiskohtaiset tiedot tuen kestosta.

V Epäsuotuisat alueet ja alueet, joilla on ympäristöön liittyviä rajoitteita

A. Pääpiirteet:

— tukitaso:

1) asetuksen (EY) N:o 1257/1999 13 artiklan a kohdan mukaisten luonnonhaittakorvausten osalta: perusteet tuen määrän eriyttämiselle mainitun asetuksen 15 artiklan 2 kohdan perusteiden mukaisesti,

2) asetuksen (EY) N:o 1257/1999 13 artiklan a kohdan mukaisten luonnonhaittakorvausten osalta: ehdotukset mainitun asetuksen 15 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan osarahoituksen enimmäismäärää koskevissa säännöksissä sallitun jouston soveltamiseksi perusteluineen. Täsmennettävä miten varmistetaan, että luonnonhaittakorvauksen ylärajaa noudatetaan näissä tapauksissa ja selvitettävä, millä hallinnollisilla menettelyillä tämä varmistetaan,

3) asetuksen (EY) N:o 1257/1999 13 artiklan b kohdan ja 16 artiklan mukaisten maksujen osalta: yksityiskohtaiset agronomiset laskelmat, joista näkyvät a) ympäristörajoituksista johtuvat tulonmenetykset ja kustannukset sekä b) viitteenä käytetyt agronomiset oletukset.

B. Muut tiedot:

— yksityiskohtaiset tiedot seuraavista tukikelpoisuusehdoista ja erityisesti:

1) vähimmäispinta-alan määritys,

2) yhteisten laidunten osalta käytettävien soveltuvien muuntomekanismien kuvaus,

— muutokset neuvoston tai komission direktiiveillä säädettyihin tai muutettuihin epäsuotuisia alueita koskeviin luetteloihin ja ympäristörajoitteisia alueita koskevat luettelot.

VI Maatalouden ympäristötoimenpiteet

A. Pääpiirteet:

— sitoumusten perusteet ottaen huomioon niiden odotettavissa olevat vaikutukset,

— luettelo kyseisten alueiden paikallisista roduista, jotka ovat uhanalaisia kasvatuksesta luopumisen vuoksi, sekä naaraspuolisten siitoseläinten lukumäärä. Asianmukaisesti hyväksytyn asiantuntijaelimen tai eläintuottajien organisaation tai yhteenliittymän on varmistettava tämä eläinten lukumäärä sekä rekisteröitävä ja päivitettävä rodun kantakirja. Kyseisellä elimellä on oltava kyseisen rodun eläinten tunnistamiseen tarvittava pätevyys ja tietotaito,

— geneettisen köyhtymisen uhkaamien kasvien geenivarojen osalta maatiaiskantojen tai alkuperäisten (paikallisten) lajien esiintymisen harvinaisuutta, kantojen monimuotoisuutta ja paikallisella tasolla käytettäviä viljelymenetelmiä koskevien tieteellisten tulosten ja indikaattorien tukemat todisteet geneettisestä köyhtymisestä,

— tarkat tiedot viljelijöiden velvoitteista ja muista sitoumusehdoista mukaan lukien voimassa olevien sopimusten soveltamisala ja mukautusmenettelyt,

— yksityiskohtaiset agronomiset laskelmat, joista näkyvät a) aiheutuneet tulonmenetykset ja kustannukset tavanomaisiin hyviin maatalouskäytäntöihin nähden, b) viitteenä käytetyt agronomiset oletukset, c) kannustimen taso ja sen perustelut puolueettomien perusteiden mukaisesti,

▼B

B. Muut tiedot:

— toimenpiteen soveltamisalan kuvaus, josta käyvät ilmi soveltamisalan laajuus tarpeisiin nähden sekä kohdentamisaste maantieteellisellä, alakohtaisella tai muulla tasolla,

— kaikkien maatalouden ympäristösitoumusten osalta mahdollisuudet yhdistämiseen ja sitoumusten johdonmukaisuuden varmistaminen.

VII Maataloustuotteiden jalostuksen ja kaupan pitämisen parantaminen

A. Pääpiirteet:

— maatalouden perustuotantoalat.

B. Muut tiedot:

— perusteet alkutuottajien saamien taloudellisten etujen todistamiseksi.

VIII Metsätalous

A. Pääpiirteet:

seuraavat määritelmät:

— ”maatalousmaa” tämän asetuksen 26 artiklan mukaisesti,

— ”viljelijä” tämän asetuksen 27 artiklan mukaisesti,

— määräykset tai säännökset, joilla varmistetaan, että toimet on mukautettu paikallisiin oloihin ja ovat ympäristön sekä tarvittaessa metsänhoidon ja riistaeläinten välisen tasapainon kannalta sopivia,

— alueiden väliset sopimusjärjestelyt ja mahdolliset tuensaajat asetuksen (EY) N:o 1257/1999 32 artiklassa tarkoitettujen toimien osalta.

B. Muut tiedot:

— kuvaus tukikelpoisista toimista ja tuensaajista,

— ehdotettujen toimien sekä kansallisten tai alemman hallintotason metsäohjelmien tai vastaavien välineitten väliset yhteydet,

— yhteisön lainsäädännössä säädettyjen metsänsuojeluohjelmien olemassaolo keskimääräisen tai erittäin paloherkiksi luokiteltujen metsäalueiden osalta sekä ehdotettujen toimenpiteiden johdonmukaisuus näiden suojelusuunnitelmien kanssa.

IX Kannustaminen maaseutualueiden sopeuttamiseen ja kehittämiseen

A. Pääpiirteet:

— kunkin toimenpiteen osana ehdotetun toiminnan kuvaus perusteluineen.

B. Muut tiedot:

— määritelmät yleisiä tukikelpoisuusperusteita vastaavista uusista rahoitusjärjestelyistä.

10. **Tutkimusten, esittelyhankkeiden, koulutuksen tai teknisen avun toimien tarve (tarvittaessa)**

(Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 43 artiklan 1 kohdan kuudes luetelmakohta)

11. **Toimivaltaisten viranomaisten ja vastuuelinten nimeäminen**

(Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 43 artiklan 1 kohdan seitsemäs luetelmakohta)

12. **Suunnitelmien tehokkaan ja riittävän täytäntöönpanon varmistamiseksi toteutetut toimenpiteet, mukaan lukien seuranta ja arviointi, määrällisten arviointi-indikaattoreiden määritelmät, tarkastuksia, seuraamuksia ja tiedotustoimenpiteitä koskevat järjestelyt**

(Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 43 artiklan 1 kohdan kahdeksas luetelmakohta)

▼B

1. *Yksityiskohtaiset tiedot tämän asetuksen 52-57 artiklan soveltamisesta*

   Tietoihin on sisällyttävä erityisesti:

   — mahdollisuus maksaa ennakoita tietyille investointitoimenpiteiden tuensaajille,

   — selvitys järjestelyistä tuen maksamiseksi lopullisille tuensaajille,

   — ohjelman seuranta- ja arviointijärjestelyt, erityisesti järjestelmät ja menettelyt rahoitukseen sekä fyysisiin ja vaikutuksia kuvaaviin indikaattoreihin liittyvän tiedon keräämiseksi, järjestämiseksi ja koordinoimiseksi,

   — seurantakomiteoiden asema, kokoonpano ja menettelyohjeet,

   — käytetyt koodit, joiden on vastattava komission laatimaa mallia.

2. *Yksityiskohtaiset tiedot tämän asetuksen 58-64 artiklan soveltamisesta*

   Niiden olisi sisällettävä tarkat tiedot hakemuksen perusteiden ja tukiedellytysten noudattamisen tarkastamisessa käytettävistä valvontatoimenpiteitä ja seuraamuksia koskevista säännöistä.

3. *Yksityiskohtaiset tiedot asetuksessa (EY) N:o 1685/2000 vahvistettujen tukikelpoisuuden yleisperusteiden noudattamisesta*

   Tämän asetuksen 39 artikla.

13. **Kuulemistulokset ja asiaan liittyvien viranomaisten, elinten sekä talous- ja yhteiskuntaelämän osapuolten nimeäminen**

   (Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 43 artiklan 1 kohdan yhdeksäs luetelmakohta)

   1. Kuvauksen on sisällettävä:

      — talous- ja yhteiskuntaelämän osapuolet sekä muut asiaan liittyvät kansalliset elimet, joita on kuultava kansallisten sääntöjen ja käytäntöjen mukaan,

      — maatalous- ja ympäristöviranomaiset ja elimet, jotka osallistuvat erityisesti maatalouden ympäristötoimenpiteiden ja muiden ympäristötoimenpiteiden kehittämiseen, täytäntöönpanoon, seurantaan, arviointiin ja tarkastamiseen, jotta voitaisiin varmistaa näiden toimenpiteiden ja muiden maaseudun kehittämistoimenpiteiden välinen tasapaino.

   2. Esittäkää kuulemistulosten yhteenveto sekä se, miten esitetyt näkökulmat ja neuvot on otettu huomioon.

14. **Tukitoimenpiteiden välinen tasapaino**

   (Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 43 artiklan 2 kohdan toinen luetelmakohta)

   1. Kuvailkaa seuraavia seikkoja vahvuuksien, tarpeiden ja mahdollisuuksien osalta:

      — maaseudun kehittämistoimenpiteiden välinen tasapaino,

      — missä määrin maatalouden ympäristötoimenpiteitä toteutetaan koko valtion alueella.

   2. Kuvauksessa on tapauksen mukaan viitattava

      — asetuksen (EY) N:o 1257/1999 ulkopuolella toteutettaviin toimenpiteisiin,

      — erillisten maaseudun kehittämissuunnitelmien osana toteutettaviin tai suunniteltuihin toimenpiteisiin.

15. **Yhteensopivuus ja johdonmukaisuus**

   (Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 37 artiklan 2 kohta)

   A. Pääpiirteet:

      1. Yhteensopivuuden ja johdonmukaisuuden arviointi seuraaviin seikkoihin nähden:

         — muut yhteisön politiikat ja niiden osana toteutettavat toimenpiteet, erityisesti kilpailupolitiikka,

         — muut yhteisen maatalouspolitiikan välineet erityisesti, jos on kyse asetuksen (EY) N:o 1257/1999 37 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista poikkeuksista,

         — muut maaseudun kehittämissuunnitelmiin sisältyvät tukitoimenpiteet,

▼B

— yleiset tukikelpoisuusperusteet.

2. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 33 artiklan mukaisten toimenpiteiden osalta on varmistettava ja tarvittaessa selvennettävä, että:

— kyseisen artiklan kuudennen, seitsemännen ja yhdeksännen luetelmakohdan mukaiset toimenpiteet eivät saa EAKR:sta tavoite 2 -maaseutualueille ja siirtymäalueille annettavaa rahoitusta,

— toimenpiteet eivät kuulu asetuksen (EY) N:o 1257/1999 II osastossa tarkoitettujen toimenpiteiden soveltamisalaan.

B. Muut tiedot:

Arviossa on erityisesti otettava huomioon järjestelyt, joilla varmistetaan riittävä koordinointi seuraavista seikoista vastaavien viranomaisten kanssa:

— markkinajärjestelyihin liittyvät kehittämistoimenpiteet,

— kansalliseen lainsäädäntöön perustuvat maaseudun kehittämistoimenpiteet.

16. **Täydentävät valtiontuet**

(Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 52 artikla)

A. Pääpiirteet:

Eritelkää toimenpiteet, joille aiotaan maksaa lisärahoitusta valtiontuen muodossa (asetuksen (EY) N:o 1257/1999 52 artikla). Alustavassa taulukossa on esitettävä suunnitelmaan kuuluvien kaikkien toimenpiteiden osalta niille kunkin vuoden aikana myönnettävän lisätuen määrä.

B. Muut tiedot:

ei vaadita.

▼B

LIITE III

VASTAAVUUSTAULUKKO

Tämä asetus	Asetus (EY) N:o 1750/1999
–	1 artikla
1 artikla	2 artikla
2 artikla	3 artikla
3 artikla	4 artikla
5 artikla	5 artikla, 1, 2 ja 3 alakohta
4 artikla	5 artikla, 4 ja 5 alakohta
6 artikla	6 artikla
7 artikla	7 artikla
8 artikla	8 artikla
9 artikla	9 artikla
10 artikla	10 artikla
11 artikla	11 artikla
12 artikla	11 a artikla
13 artikla	12 artikla
14 artikla	13 artikla
15 artikla	14 artikla
16 artikla	15 artikla
17 artikla	16 artikla
18 artikla, 1 ja 2 kohta	17 artikla, 1 kohta ja 2 kohdan 1 alakohta
18 artikla, 3 kohta	17 artikla, 2 kohdan 2 alakohta
18 artikla, 4 kohta	17 artikla, 3 kohta
19 artikla	18 artikla
20 artikla	19 artikla
21 artikla	20 artikla
22 artikla	21 artikla
23 artikla	22 artikla
24 artikla	23 artikla
25 artikla	24 artikla
26 artikla	25 artikla
27 artikla	26 artikla

▼B

Tämä asetus	Asetus (EY) N:o 1750/1999
28 artikla	27 artikla
29 artikla	28 artikla
30 artikla	29 artikla, 1 kohta
31 artikla	29 artikla, 2 kohta
32 artikla	29 artikla, 3 kohta
33 artikla	30 artikla
34 artikla	31 artikla, 1 kohta
35 artikla, 1 kohta	31 artikla, 2 kohta, 1 alakohta
35 artikla, 2 kohta	31 artikla, 2 kohta, 2 alakohta
35 artikla, 3 kohta	31 artikla, 2 kohta, 3 alakohta
36 artikla	31 artikla, 2 kohta, 4 alakohta
37 artikla	31 artikla, 3 kohta
38 artikla	32 artikla
39 artikla	32 a artikla
40 artikla	33 artikla, 1 kohta
41 artikla, 1 kohta	33 artikla, 2 kohta
41 artikla, 2 kohta	33 artikla, 2a kohta
41 artikla, 3 kohta	33 artikla, 3 kohta
42 artikla	33 artikla, 4 kohta
43 artikla	34 artikla
44 artikla, 1 kohta	35 artikla, 1 kohta
44 artikla, 2 kohta	35 artikla, 2 kohdan 1 ja 2 alakohta
44 artikla, 3 kohta	35 artikla, 2 kohdan 3 alakohta
44 artikla, 5 kohta	35 artikla, 2 kohdan 4 alakohta
45 artikla, 1 ja 2 alakohta	35 artikla, 3 kohta
46 artikla	36 artikla
47 artikla	37 artikla
48 artikla	38 artikla
49 artikla, 1 kohta	39 artikla, 1 kohta
49 artikla, 2 kohta	39 artikla, 1a kohta
49 artikla, 3 kohta	39 artikla, 2 kohta
49 artikla, 4 kohta	39 artikla, 3 kohta
49 artikla, 5 kohta	39 artikla, 4 kohta

▼B

Tämä asetus	Asetus (EY) N:o 1750/1999
50 artikla	39 a artikla
51 artikla	40 artikla
53 artikla	41 artikla
54 artikla	42 artikla
55 artikla	43 artikla
56 artikla	44 artikla
57 artikla	45 artikla
58 artikla	46 artikla
59 artikla	47 artikla, 1 ja 2 kohta
60 artikla	47 artikla, 3 kohta
61 artikla	47 artikla, 4 kohta
62 artikla	48 artikla, 1 kohta
64 artikla	48 artikla, 2 kohta
63 artikla	48 artikla, 3 kohta
–	49 artikla, 1 kohta
65 artikla	49 artikla, 2 kohta
Liite I	–
Liite II	Liite
Liite III	–